

DOSTĄPION (5) *part praet pass*

dostąpiion (2), **dostąpiiony** (2), *dostąpiion a. dostąpiiony (1); dostąpiion Mącz, LatHar; dostąpiiony GroicPorz, ModrzBaz.*

Pierwsze o jasne; w formie niezłożonej o jasne, w formie złożonej i w przypadkach zależnych teksty nie znaczą pochyleń, prawdopodobnie o jasne.

sg m N dostąpiion (1). ◇ n N dostąpiiono (1) LatHar, dostąpiion(e) (1) ModrzBaz. ◇ A dostąpiion(e) (1). ◇ pl N subst dostąpiion(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. dostąpić.

Osiągnięty, uzyskany; accessus Mącz (5) : Mącz 43c; áby nas tym zá iego przyczyną opátrzono/ co przez nálszę niepotężność nie może być doståpiiono. LatHar 448; WysKaz 1.

dostąpiion z czego (1): [tak przysięże] Iże dziedzictwo o kthore ieřtem obwinion mam od tego N. kupione/ álbo dárowáne/ álbo s łpadku Oyczyřtego doståpiione. GroicPorz y4v.

dostąpiion czym (1): Bo ia tu mowię o tey cnoćie/ ábo o męřtwie ktore potem á wielkimi prácami bywa doståpiione [quae sudore et laboribus maximis comparatur] ModrzBaz 39v.

Cf **DOSTĄPIĆ, NIEDOSTĄPION**

JW